

λίου 1704, ημέρα πέμπτη. Ἐπὶ δεκαεξὶ δ' ἔτη ὑπῆρξεν αὕτη ἡ μόνη Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, ἕως οὗτου τῆ 19 Δεκεμβρίου 1709 ἐδημοσιεύθη εἰς Φιλαδέλφειαν ὁ American Weekly Mercury. Μετὰ ἓν ἔτος ἐξεδόθη ἡ ἐφημερίς τοῦ Βοστώνος. Μετὰ δ' ἑπτὰ μῆνας, 17 Ἰουλίου 1721, ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τοῦ περιωνύμου Φραγκλίνου. Τῷ 1740 ὑπῆρχον 14 ἐφημερίδες εἰς μόνον τὴν πόλιν τοῦ Βοστώνος· δύο εἰς Νεοβόρακον· εἰς Πενσυλβανίαν, τέσσαρες, ἐξ ὧν μία Γερμανικὴ εἰς τὴν μεσημβρινὴν Καρολίδα, εἰς Ροδο-Ἰσλανδίαν καὶ εἰς Οὐϊργινίαν, ἀνὰ μία. Τελευταῖον ἐν Ἀναπόλει τῆς Μαρολανδίας ἐδημοσιεύθη ἀπὸ τοῦ 1727 μέχρι τοῦ 1736 ἡ ἐφημερίς τῆς Μαρολανδίας, ἧτις, μετὰ ἐννεαετῆ διακοπὴν ἀνεφάνη πάλιν τῷ 1745 καὶ ἔκτοτε δὲν ἔπαυσε μέχρι σήμερον ἐκδιδομένη, ὥστε εἶνε ἤδη ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν Ἀμερικανικῶν ἐφημεριδῶν.

Ἄλλ' ὁ πολλαπλασιασμὸς οὗτος τῶν ἐφημεριδῶν, ὅστις, ὡς πρὸς τὴν τότε ἐποχὴν καὶ τὸν τότε πληθυσμὸν τῆς Ἀμερικῆς, ἦτο μέγιστος, δὲν συνωδεύετο, φαίνεται, ἀπὸ ἀνάλογα κέρδη διότι, ἐν κεφαλίδι τοῦ φύλλου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1751 μιᾶς τῶν ἐφημεριδῶν Νεοβοράκου ὁ ἐκδότης αὐτῆς κατεχώρισε τὴν ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτον εἰδοποίησιν :

«Οἱ ἐξῶ τῆς πόλεως συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ἐπιμόνως νὰ στείλωσι τὰ ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτῶν χρήματα· ἂν δὲν ἐξοφλήσωσι ταχέως τὰ χρέη των, θέλω διακόψει τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου καὶ προνοήσει ἄλλως πως περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων μου. Τινὲς ἐκ τῶν ἀδιαφόρων τούτων κυρίων καθυστεροῦσιν ἤδη ἀπὸ ἑπτὰ ἐτῶν συνδρομὴν. Ἄφ' οὗ τοὺς ὑπῆρέτησα τόσα ἔτη, νομίζω ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ μὲ ἀποδώσωσι τελευταῖον τὰς προκαταβολὰς μου, διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε, καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ πιστεύσωσιν, ὅτι ὅλα τὰ ἐνδύματά μου ἐσχίσθησαν.

«Σημείωσις. Κύριοι, ἂν δὲν ἔχητε πρόχειρα μετρητὰ, πάλιν μὴ λησμονῆτε, παρακαλῶ, τὸν ἐφημεριδογράφον σας. Ὅταν ἀναγνώσῃτε τὴν εἰδοποίησιν ταύτην καὶ σκερθῆτε ὀλίγον, δὲν